

ת"פ 32253/01/20 - מדינת ישראל נגד אדגר בייקמן

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 32253-01-20 מדינת ישראל נ' בייקמן

ת"פ 37053-09-19 מדינת ישראל נ' בייקמן

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עוה"ד הילה מלול

המאשימה

נגד

אדגר בייקמן
באמצעות ב"כ עוה"ד פרג'ון

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירת החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 10/12/17 בסמוך לשעה 10:30, בעת ששהה באגף העצורים בבית משפט השלום באשקלון במסגרת היותו תחת משמורת חוקית של שירות בתי הסוהר, החזיק הנאשם סכין בכיסו הימני.

2. לבקשת הנאשם צורף תיק נוסף, ת"פ 32253-01-20 בו הודה, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירת החזקת סם לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים").

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 04/06/19 בסמוך לשעה 15:58, החזיק הנאשם בחדר ביחידת דיור בה התגורר, ברחוב הרב הרצוג 12 באשדוד, 5 שקיות סגורות מפלסטיק אשר הכילו סמים מסוכנים מסוג 5F MDMB-PICA במשקל של 9 גרם נטו לצריכתו העצמית.

הסדר הטיעון

3. ביום 08/01/20, במועד בו הודה הנאשם בעבירת החזקת הסכין בלבד, הסכימה ב"כ המאשימה להפניית הנאשם לקבלת תסקיר, אולם הבהירה כי עמדתה בגין ביצוע עבירה זו היא למאסר בפועל. בהמשך לאמור, ביום 06/08/20, לאחר צירוף ת"פ 32253-01-20, הסכימו ב"כ הצדדים להפניית הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן אף בהתייחס

לתיק זה.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 28/07/20 עלה כי הנאשם, רווק כבן 45 המצוי בזוגיות מזה 15 שנים, איננו עובד, מתקיים מהבטחת הכנסה ומתגורר בהוסטל לדרי רחוב באשדוד. הנאשם עלה בגיל 21 מברית המועצות, לאחר שסיים 8 שנות לימוד, עשה קורס טבחות ועבד כנהג מונית. לאחר עלייתו לארץ עבד במשך כ-3 שנים במפעל בקיבוץ.

בגיל 25 גויס הנאשם לצבא, אולם שוחרר לאחר ניסיון אובדני, ולאחר מספר חודשים נוספים בקיבוץ - הוחלט לסלקו עקב התנהגותו. לפני כ-12 שנים עבר הנאשם להתגורר באשדוד והחל לעבוד במפעל, אולם לאחר מכן גר במשך 8 שנים ברחוב, תוך ניהול אורח חיים התמכרותי ומנותק, עד שלפני כשנה עבר להתגורר בהוסטל לדרי רחוב וטען כי נגמל בכוחות עצמו מסמים ונמנע משימוש.

גורמי הטיפול בהוסטל דיווחו כי הנאשם משתף פעולה ונשמע לכללים, וכי חל שיפור במצבו מאז שולב בהוסטל.

לנאשם עבר פלילי בתחום הסמים והרכוש בגינו ריצה 2 מאסרים בפועל.

הנאשם הודה בביצוע עבירת החזקת הסכין, אולם טשטש נסיבותיה. לדבריו, הייתה לו בכיס סכין גילוח אשר נתנו לו הסוהרים והוא שכח זאת.

שירות המבחן ציין כי הנאשם שיתף פעולה ושיתף בקשייו, אולם גילה סגירות רגשית והתקשה לתת אמון. כמו כן, הנאשם לא התייצב לבדיקה לגילוי שרידי סם ולא יצר קשר, אולם בהמשך הביע נכונות למסור בדיקות. בדיקה שביצע ביום 05/08/20 העידה על שימוש בסמים מסוג קנאביס.

לאור הבעת הנכונות לשיתוף פעולה, ועל מנת להשלים הליך האבחון ובניית תכנית הטיפול, הומלץ על דחיית הדיון למשך 3 חודשים, ובשים לב אף לצירוף התיק הנוסף, נדחה מועד הדיון.

5. מהתסקיר המשלים אשר הוגש ביום 16/11/20 עלה כי הנאשם הופנה לתחנה לטיפול בנפגעי סמים, אולם התקבל לטיפול רק לאחרונה בשל הסגר אשר הוטל לאור התפשטות נגיף הקורונה, והספיק להתייצב אך לפגישה אחת. בשל הבעת נכונות ומוטיבציה להשתלב בטיפול, ועל מנת לבחון השתלבותו בטיפול - הומלץ לדחות מועד הדיון ב-3 חודשים נוספים. לאור האמור, ובהסכמת ב"כ הצדדים, נדחה מועד הדיון כמבוקש.

בהמשך, ביום 01/03/21 דווח כי ניסיון ליצור קשר עם הנאשם - לא צלח, וכי מהתחנה לטיפול בנפגעי סמים נמסר כי הנאשם הפסיק את הטיפול בתחנה. בתיווך ההוסטל נקבעה פגישה עם הנאשם ליום 07/03/21, ועל מנת להעריך

מצבו מחדש, התבקשה דחייה נוספת של הדיון. בהיעדר התנגדות מצד ב"כ המאשימה - נדחה הדיון פעם נוספת.

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 10/05/21 עלה כי לנאשם פגיעה משמעותית בזיכרון הנובעת, בין היתר, משימוש בסמים בעברו, אשר השפיעה על הליך האבחון ומסירת המידע מצדו. הנאשם מסר כי השתמש בסמים מסוג הרואין, גראס ונייס גאי.

מהמטפלת בהוסטל בו מתגורר הנאשם מזה שנה וחצי נמסר כי הנאשם הגיע למקום תחת השפעת סמים ובמצב בריאותי ונפשי ירוד, אך כי כיום חל שיפור במצבו והוא מקיים קשרים ומבין את כללי המקום. הנאשם לא השתלב בתקופה זו בעבודה, ואף לא פעל באופן אקטיבי לקידום מצבו המשפטי על אף שקיבל סיוע. כיום ישנה ירידה בתדירות בשימוש בסמים, אך עדיין קיימות מעידות. להתרשמותה, קיימת בעיית התמכרות לא מטופלת אשר מסכנת את יציבותו של הנאשם.

הנאשם מסר כי לאחר שנים של שימוש בסמים האמורים, בשנה בה ריצה מאסר לא נמנע משימוש בסמים, אולם לאחר שחרורו - שב לעשות שימוש בסמים. לטענתו, הפסיק לעשות שימוש בסמים מסוג הרואין ונייס גאי, אולם לעיתים צורך סמים מסוג קנאביס עם בת זוגו, כפי שעלה מדגימת השתן אשר מסר.

מהתחנה לטיפול בנפגעי סמים נמסר כי הנאשם התקשה להתחייב לתכנית טיפול ולהגיע ברציפות, ואף לא התייצב למסירת בדיקות לאיתור שרידי סם. הנאשם התייצב ל-3 מפגשים בלבד אשר תואמו עמו, ולאחר מכן ניתק קשר.

בתאריכים 24/03/21 וה-07/04/21 מסר הנאשם בדיקות לאיתור שרידי סם אשר נמצאו נקיות משרידי סם.

בפגישה משותפת בנוכחות שירות המבחן, הנאשם, צוות ההוסטל והמטפלת בתחנה לטיפול בנפגעי סמים טען הנאשם כי מעוניין בחיים טובים יותר וציין כי חובותיו מונעים ממנו להתקדם, אולם לא הצליח להסביר מדוע לא פועל לקידום קבלת סיוע משפטי כפי שהונחה לעשות. כמו כן, התקשה לקבל את קשייו בתחום הסמים והציג תמונה לפיה מצליח להימנע משימוש בכוחות עצמו, ולא ידע להסביר אירוע שהתרחש בחודש ינואר 2021 בו נעדר כשבוע מההוסטל וככל הנראה שהה ברחוב והשתמש בסמים.

לאור המפורט, שירות המבחן התרשם כי על אף שהנאשם מתגורר בהוסטל מזה שנה וחצי, הוא מתקשה לפעול באופן אקטיבי לקבלת עזרה לבעיותיו באופן שיקדם אותו, מתקשה להכיר בהתמכרותו לסמים לאורך השנים, לרבות השימוש החוזר לאחר שילובו בהוסטל.

לאור האמור, בהיעדר מענה טיפולי להתמכרות לסמים - התרשם שירות המבחן מסיכון משמעותי לחזרה לשימוש בסמים ולהידרדרות במצבו. משכך, ובשל חוסר ההצלחה להסתייע בגורמי הטיפול השונים - נמנע שירות המבחן ממתן המלצה הכוללת מעורבות שירותם.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 4-12 חודשי מאסר בפועל בעבירת החזקת הסכין. באשר לעבירת הסמים, עתרה למתחם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, וכן לנסיבותיו החמורות של ביצוע עבירת החזקת הסכין בשים לב למקום התרחשותה ולפוטנציאל הנזק העולה ממנה.

בתוככי המתחמים עתרה ב"כ המאשימה להטלת ענישה בדמות מאסר בפועל ברף התחתון בגין עבירת החזקת הסכין, ולענישה ברף הבינוני בגין עבירת הסמים, כמו גם הפעלת המאסר המותנה וההתחייבות אשר תלוים ועומדים כנגדו. כמו כן, עתרה להטלת קנס ומאסר מותנה.

בטיעוניה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולעובדה כי התחייבות ומאסר מותנה ופסילה מותנית לא הרגיעו מלבצע עבירת סמים נוספת. כמו כן, הפנתה למפורט בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם מכור לסמים מזה שנים, לא שיתף פעולה ומתקשה לקבל את קשייו בתחום זה, ולהיעדר המלצה טיפולית.

ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות (ת/1), גזר דין בת"פ 31213-07-18 מיום 18/11/19 בעניינו של הנאשם (ת/2), והתחייבות חתומה מיום 18/11/18 (ת/3), וכן הפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה בעבירת החזקת הסכין.

8. ב"כ הנאשם עתרה להארכת המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם.

לטענתה, על אף ששירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, יש ליתן משקל משמעותי לשינוי שערך בחייו, וזאת ביחס לעצמו ולנסיבות חייו המורכבות ולא ביחס לנאשמים אחרים. לטענתה, העובדה כי הנאשם עושה היום שימוש רק בקנאביס, לעיתים, וכי אף מסר 2 בדיקות שתן נקיות משרידי סם - מעיד על הליך השיקום אשר עבר.

עוד טענה כי יש ליתן משקל לעובדה כי במהלך התקופה החולפת לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

כמו כן, טענה כי יש לאבחן בין הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה למקרה זה, וזאת בשים לב לסוג הסכין.

דין והכרעה

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע נאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת

מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה המונח לפני אין מחלוקת כי מתוארים 2 אירועים אשר בגינם יש לקבוע 2 מתחמי ענישה הולמים נפרדים.

11. הערך החברתי אשר נפגע בביצוע עבירת החזקת סם לצריכה עצמית הוא הגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב שימוש בסמים.

הערכים החברתיים אשר נפגעו בביצוע עבירת החזקת הסכין הם שמירה על גופו של האדם ובטחונו ושמירה על בטחון הציבור.

באשר לחומרת הפגיעה בערכים המוגנים בגין עבירות החזקת הסכין כבר נכתב רבות, כך לדוגמה בע"פ 2047/07 הנוק נגד מדינת ישראל (14/05/07) צוין כי: "כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין 'תת-תרבות-הסכין'. לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאים פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבעה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש'הברזל מקצר ימיו של אדם' (ילקוט שמעוני, פרשת יתרו)".

12. מידת הפגיעה בערך המוגן בגין ביצוע עבירת הסמים היא ברף הבינוני, וזאת בשים לב לסוג הסם ולכמותו, אל מול מטרת ההחזקה.

בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** בגין ביצוע עבירת החזקת הסכין מובילה למסקנה כי **הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני**.

ביצוע העבירה באגף העצורים בבית המשפט, מקום בו גם נעשים מאמצים רבים בכדי להגן על השוהים במקום, מגלם בתוכו פוטנציאל נזק משמעותי ביותר. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לא נלוותה עבירת אלימות כלשהי להחזקת הסכין.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין עבירת הסמים מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 6138/09 **פרדזב נגד מדינת ישראל (02/08/09)** הורשע נאשם בביצוע מספר עבירות של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. כמו כן, הופעל מאסר מותנה בן 4 חודשים אשר נקבע כי ירוצה חציו בחופף וחציו במצטבר. ערעורו של הנאשם נדחה.

ב. בת"פ (מחוזי מרכז) 32746-11-09 **מדינת ישראל נגד ביטון ואח' (16/05/10)** נאשם 2, נעדר עבר פלילי,

הורשע בביצוע עבירת החזקת קנבוס במשקל של כ-18 גרם. הנאשם נדון למאסר בפועל החופף את תקופת מעצרו, וזאת למשך חודשיים ושבע, ולצד ענישה נלווית.

ג. בת"פ 17-08-29688 **מדינת ישראל נגד עזרא (02/08/18)** הורשע נאשם בביצוע עבירת החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 10 גרם, וזאת לצריכתו העצמית. בית המשפט הורה על הארכת המאסר המותנה אשר היה תלוי ועומד כנגד הנאשם, וכן הטיל עליו פסילה בפועל למשך 24 חודשים, פסילה מותנית, קנס והתחייבות.

ד. בת"פ (רחובות) 12-04-30653 **מדינת ישראל נגד הרמס (20/05/13)** הורשע נאשם בהחזקת סם לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל 8.4 גרם. על הנאשם הוטלו צווי של"צ ומבחן ופסילה בפועל, וכן הוארך מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו.

ה. בת"פ (בית שמש) 10-12-50810 **מדינת ישראל נגד בראונשטיין (05/03/12)** הורשע נאשם, בעל עבר פלילי מכביד, בביצוע עבירת החזקת סם מסוג חשיש במשקל של 0.3 גרם לצריכתו העצמית. בית המשפט הפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת תיק אחר, וכן הטיל עליו מאסר מותנה.

ו. בת"פ (עכו) 11-05-4864 **מדינת ישראל נגד גבריס (18/01/12)** הורשע נאשם בהחזקת סמים מסוג חשיש במשקל 3.99 גרם, וזאת לצריכתו העצמית. על הנאשם הוטלו מאסר מותנה לצד ענישה נלווית.

14. באשרלנסיבות הקשורות בביצוע עבירת הסמים יש לתת את הדעת לכך שהנאשם החזיק 5 מנות נפרדות של סם, מסוג נייס גאי, בביתו.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת החזקת הסם לצריכה עצמית נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת החזקת הסכין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 15/3676 **מחאגנה נגד מדינת ישראל (08/06/15)**, בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור של המבקש, אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת החזקת סכין בין כותלי הכלא. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בחופף למאסר מותנה אשר הופעל. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך כאמור גם הבקשה לרשות ערעור.

ב. ברע"פ 2932/08 **מרגאן נגד מדינת ישראל (12/06/08)**, בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הותיר על כנה את החלטת בית משפט השלום להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו, בין היתר, חודשיים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירת החזקת סכין.

ג. ברע"פ 9400/08 **מועטי נגד מדינת ישראל (20/11/08)** דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור של המבקש, אשר בגין ביצוע עבירת החזקת סכין הוטל עליו, בין היתר, מאסר בפועל למשך חודשיים ובית המשפט המחוזי

דחה את ערעורו.

ד. בת"פ (נתניה) 45574-06-18 מדינת ישראל נגד סחאר (02/03/21), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הורשע נאשם בהחזקת סכין יפני בבית סוהר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 4-12 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו במצטבר לכל עונש אחר אשר הוטל עליו, לצד מאסר מותנה והתחייבות. ככל הנראה מחמת טעות לא הפנתה ב"כ המאשימה לעפ"ג 38348-03-21, במסגרתו דחה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש. בית המשפט ציין כי עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער תואם את מדיניות הענישה המחמירה בכל הקשור להברחת סכינים בתוך תחומי בית הסוהר, ובשים לב אף לעברו הפלילי של הנאשם - לא קיימת הצדקה להתערבות ערכאת הערעור.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 37992-12-1 מדינת ישראל נגד כהן (11/02/18), קיבל בית המשפט את ערעור המאשימה על קולת עונשו של נאשם אשר בגין החזקת סכין בין כותלי בית הסוהר, הטיל עליו בית משפט השלום חודש מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה למשך 9 חודשים, לריצוי בחופף, ומאסרים מותנים. בית המשפט המחוזי קבע כי "כאשר מדובר בהחזקת סכין בין כותלי בית הסוהר, צריך מתחם הענישה להתחיל בין מאסר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות, וזאת נוכח הסיכון לסדר ולמשמעת שצריכים לשרור בבית הסוהר ואשר החזקת סכין עלולה לשבש אותם באופן חמור". מאחר שערכאת הערעור איננה ממצה את הדין, הועמד עונשו של הנאשם על 3 חודשי מאסר בפועל בלבד, ומאסר מותנה הופעל חלקו במצטבר (6 חודשים) וחלקו בחופף (3 חודשים), וזאת במצטבר לעונש מאסר ממושך קודם שריצה הנאשם.

ו. בעפ"ג 28499-12-17 נגבי נגד מדינת ישראל (15/7/18) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורע בהחזקת סכין ברכבו, ובשל כך הטיל עליו בית משפט השלום 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. מאחר והנאשם נמצא לא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות, נשלח הנאשם לריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח.

ז. בעפ"ג (מרכז) 9095-02-11 מסארוה נגד מדינת ישראל (17/05/11), דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המערער אשר בגין עבירת החזקת סכין הוטלו עליו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

17. באשר לנסיבות ביצוע עבירת החזקת הסכין, יש לתת את הדעת כאמור לתכנון המתחייב בהכנסת סכין לאגף העצורים בבית המשפט. כמו כן, יש לתת את הדעת לפוטנציאל הנזק המשמעותי הקיים בהחזקת סכין בכלל, והחזקת סכין באגף העצורים בבית המשפט בפרט, שכן עצם קיומו של כלי נשק קר בידיו של המחזיק מגדיל את הסיכוי לשימוש בו (ראו: רע"פ 242/07 אולימבוב נגד מדינת ישראל (11/01/07)).

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת החזקת הסכין בנסיבות ביצועה נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

אינני מתעלמת מהשתלבות הנאשם בהוסטל במשך תקופה ארוכה וניסיונותיו לערוך שינוי בחייו, עם זאת, בהיעדר טיפול

משמעותי בבעיית ההתמכרות, בשים לב להערכת הסיכון מצד שירות המבחן - לא ניתן לומר כי הנאשם עומד בתנאים שנקבעו בחוק לחריגה מהמתחם לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות-

א. הפגיעה של העונש בנאשם - ברי כי שליחת כל נאשם למאסר, בין אם מאחורי סורג וברח ובין אם לריצוי בדרך של עבודות שירות, יש בה משום פגיעה בו. עם זאת, בשים לב לעובדה כי הנאשם לא משולב בתעסוקה - לא מצאתי כי תגרם פגיעה משמעותית לנאשם בעצם הטלת מאסר בעניינו אשר מצדיקה התחשבות מיוחדת במצבו.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - כמפורט לעיל, הנאשם הודה בביצוע עבירת החזקת הסכין אולם טשטש נסיבותיה, התייצב רק לחלק מבדיקות לגילוי סם אליהם זומן, ואף מסר בדיקה אחת שהעידה על שימוש בסמים מסוג קנאביס. כמו כן, הנאשם מתגורר מזה כשנה וחצי בהוסטל לדרי רחוב, אולם לא שולב בתעסוקה, לא ניסה לקדם מצבו המשפטי ולא השתלב בטיפול בבעיית ההתמכרות. כמו כן הנאשם הציג כאמור תמונה לפיה מצליח להימנע משימוש בכוחות עצמו, אולם התקשה להסביר את האירוע המפורט אשר התרחש בחודש ינואר 2021. שירות המבחן התרשם כאמור מסיכון משמעותי לחזרה לשימוש בסמים ולהידרדרות במצבו של הנאשם, ובשל חוסר ההצלחה להסתייע בגורמי הטיפול - נמנע ממתן המלצה הכוללת מעורבות שירותם.

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - עיון בת/1 מעלה כי לנאשם הרשעה קודמת בגין ביצוע עבירות רכוש והפרת הוראה חוקית מחודש פברואר 2018, אשר בגין הוטלו על הנאשם, בין היתר, 6 חודשים ושבועיים מאסר בפועל. כמו כן, קיימת הרשעה קודמת מיום 18/11/18 בגין ביצוע עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, אשר בגינה הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, התחייבות, פסילה בפועל למשך 24 חודשים, ופסילה מותנית.

21. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** שכן עסקינן במי שבעבר ענישה לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע עבירות ואף בין כותלי בית הסוהר איננו חושש לבצע עבירות נוספות.

22. באשר להארכת המאסר המותנה -

מת/1, ת/2, ומטיעוני ב"כ הצדדים, עולה כי אחד מהמאסרים המותנים אשר הוטלו על הנאשם במסגרת **ת"פ 31213-07-18**, מאסר מותנה למשך 4 חודשים, הוא בר הפעלה במקרה זה. במקרה דנן, על אף טיעוני ב"כ הנאשם, לא קיימת הצדקה להורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, ואנמק:

כידוע, **סעיף 56 לחוק העונשין התשל"ז - 1977** קובע כי בית המשפט יורה על הארכת המאסר המותנה כחריג,

במקרים בהם לא יהא זה צודק להפעילו.

במקרה זה, מדובר לא רק בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בכמות של כ-9 גרם, אלא אף בהחזקת סכין בנסיבות חמורות ביותר, כמפורט לעיל. כמו כן, לנאשם עבר פלילי מכביד, כאמור, ועבירת הסמים בוצעה עת היה תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. לכל האמור יש להוסיף אף את התרשמות שירות המבחן, כמפורט לעיל, והיעדר המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם לאור היעדר הכרה בבעיית ההתמכרות והיעדר השתלבות בטיפול.

מכל האמור עולה כי אין נסיבות המצדיקות הארכת התנאי, ועצם מגוריו של הנאשם בהוסטל בשנה וחצי האחרונות, כמו גם הגמילה העצמית הנטענת מסוגי סם מסוימים אין בהם כדי לשנות מסקנתי זו.

23. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, להיעדר השתלבות בהליך טיפולי והערכת המסוכנות בעניינו, כמפורט, אל מול השתלבותו בהוסטל, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחמים.

24. עיון בת/3 מעלה כי הנאשם חתם על התחייבות לפיה התחייב להימנע מביצוע העבירה שבה הורשע, שכאמור היא החזקת סמים שלא לשימוש עצמי. משכך, לא ניתן להפעיל ההתחייבות. כך גם באשר לפסילה המותנית אשר איננה חלה על עבירת הסמים בה הורשע הנאשם. לאור האמור, אני דוחה עתירות ב"כ המאשימה לעניין רכיבי ענישה אלה.

25. בטרם מתן גזר הדין הופנה הנאשם לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר הוגשה ביום 15/07/21 עולה כי הנאשם איננו מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת בשל אי כשירות רפואית וכן לאור עמדתו של הנאשם כי איננו יכול לבצע עבודות שירות.

אכן ישנן מקרים, בהם בית המשפט חורג לקולה ולא שולח נאשם מאחורי סורג ובריח כיוון שהוא אינו מתאים לריצוי בדרך של עבודות שירות בשל מצב רפואי, עם זאת במקרה דנן, בנוסף למצבו הרפואי אי התאמה נובעת גם מעמדתו של הנאשם.

לא זו אף זו על אף שמדובר באי כשירות בשל מצב רפואי, אינני סבורה כי במקרה דנן, לאור השיקולים הרבים לחומרה, אשר פורטו לעיל, ניתן לחרוג ממתחם הענישה או להימנע מהפעלת המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם.

26. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר.

2. מפעילה מאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 18/11/18 במסגרת ת"פ 31213-07-18.

3. המאסרים ירוצו חציים בחופף וחציים במצטבר, כך שהנאשם ירצה בסך הכל 6 חודשי מאסר.

עמוד 9

4. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים או לפי סעיף 186 לחוק.

5. פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו.

בהיעדר רישיון, מניין הפסילה יחל להימנות מיום שחרורו ממאסר.

6. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

7. התחייבות על סך 3,000 ש"ח להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים או עבירה לפי סעיף 186 לחוק.

8. הנאשם ישלם קנס בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.

הסמים והסכין יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' אב תשפ"א, 18 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.